

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 22 oktober 2019 met nummer RvVb-A-1920-0199
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0551-A

Verzoekende partijen	1. de heer Juri GOBBENS 2. mevrouw Manuela WINTERMANS , beiden wonende 2580 Putte, Sollevelden 50
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partijen	1. mevrouw Annick CLAES vertegenwoordigd door advocaat Jo VAN LOMMEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27 2. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente PUTTE vertegenwoordigd door advocaat Eric DUCHESNE met woonplaatskeuze op het kantoor te 2820 Bonheiden, Lange Dreef 18

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 19 februari 2019 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 20 december 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van de eerste tussenkommende partij van 3 september 2018 ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij een omgevingsvergunning verleend voor de regularisatie van een woning (halfopen bebouwing) op het perceel gelegen te 2580 Putte, Sollevelden 52, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummer 63X0.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 25 april 2019 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de eerste tussenkommende partij met een beschikking van 21 juli 2019 toe in de debatten.

De tweede tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 29 april 2019 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tweede tussenkomende partij met een beschikking van 21 juni 2019 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient geen toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 8 oktober 2019.

Mevrouw Manuela WINTERMANS en de heer Juri GOBBENS voeren het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Jo VAN LOMMEL voert het woord voor de eerste tussenkomende partij. De tweede tussenkomende partij verschijnt schriftelijk. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De eerste tussenkomende partij dient op 4 juli 2018 bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “de regularisatie woning (halfopen bebouwing)” op het perceel gelegen te 2580 Putte, Sollevelden 52.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Mechelen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 5 augustus 1976 in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling ‘1966/007-039’ van 1966.

Deze verkavelingsvergunning werd voor het desbetreffende lot gewijzigd bij besluit van de verwerende partij van 8 maart 2018. Deze wijziging strekt tot het vergroten van de bouwdiepte van de hoofdstrook met 1,3 meter (18,3 m i.p.v. 17 m). Deze verkavelingswijziging werd door de verzoekende partijen eveneens aangevochten bij de Raad (procedure gekend onder rolnummer 1718-RvVb-0553-A).

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 juli 2018 tot en met 17 augustus 2018, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De tweede tussenkomende partij verleent op 3 september 2018 een omgevingsvergunning aan de eerste tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partijen op 18 oktober 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van ongekende datum om het beroep niet in te willigen en de omgevingsvergunning te verlenen. De inhoud van dit advies is identiek aan de bestreden beslissing.

Na de hoorzitting van 18 december 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 20 december 2018 ongegrond en verleent een omgevingsvergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

9. BEOORDELING

De aanvraag is in overeenstemming met het omgevingsvergunningsdecreet.

Uit de onderstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming kan worden gebracht met de wettelijke bepalingen en de goede ruimtelijke ordening door het opleggen van voorwaarden.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Mechelen (goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976) situeert de aanvraag zich in woongebieden.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De bestaande woonfunctie als eengezinswoning is in overeenstemming met de bepalingen van het woongebied.

De aanvraag komt in aanmerking voor een afwijking op de geldende verkavelingsvoorschriften, zoals vergund in de wijzigingsaanvraag van 8 maart 2018.

Aangehaalde vergunning van 8 maart 2018 blijft onverminderd rechtsgeldig, ongeacht het ingestelde beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwisting.

Het decreet van 8 december 2017 (codextrein) bepaalt dat de voorschriften van 15 jaar oude verkavelingen geen rechtstreekse weigeringsgrond meer uitmaken onder toepassing van artikel 4.3.1. VCRO. De bestaande voorschriften kunnen nog wel onder toepassing van art. 4.3.4 VCRO in rekening gebracht worden. De oorspronkelijke verkaveling dateert van 1969, wat maakt dat toepassing op de afwijkingsregel gemaakt kan worden.

“Art. 4.3.1. VCRO bepaalt dat een vergunning moet worden geweigerd als het aangevraagde onverenigbaar is met:

b) verkavelingsvoorschriften inzake wegenis en openbaar groen;

c) andere verkavelingsvoorschriften dan deze die vermeld zijn onder b), voor zover de verkaveling niet ouder is dan vijftien jaar op het ogenblik van de indiening van de vergunningsaanvraag, en voor zover van die verkavelingsvoorschriften niet op geldige wijze is afgeweken;

De termijn van vijftien jaar, vermeld in het eerste lid, 1°, b) en c), wordt berekend vanaf de datum van afgifte van de oorspronkelijke vergunning in laatste administratieve aanleg. Als de vergunning uitdrukkelijk melding maakt van de verschillende fasen van het

verkavelingsproject, wordt de termijn gerekend per fase. Voor de tweede fase en volgende fasen wordt de termijn dientengevolge gerekend vanaf de aanvangsdatum van de fase in kwestie.”

Volgens de goedgekeurde verkavelingsvergunning situeert de aanvraag zich op lot 16 bestemd voor woonhuizen en winkelhuizen. De bestaande functie als eengezinswoning blijft in voorliggende aanvraag behouden.

Per 1 augustus 2018 is art. 13 van het omgevingsvergunningsbesluit van toepassing op aanvragen die afwijken van de verkavelingsvoorschriften. Bijgevolg is een omgevingsvergunningsaanvraag die afwijkt van de verkavelingsvoorschriften, onderworpen aan de gewone procedure, met openbaar onderzoek. Voorliggende aanvraag werd echter ingediend op 4 juli 2018 waardoor het nog mogelijk is om af te wijken van verkavelingsvoorschriften in de huidige vereenvoudigde procedure.

De inplanting van de woning op 6m uit de grens met het openbaar domein en 5m van de linkerperceelgrens blijft ongewijzigd. Het hoofdbouwwolume heeft volgens het bijgevoegde plan een diepte van 9,02m. De oorspronkelijk vergunde woning van 1969 zou volgens het college een bouwdiepte hebben van 9m. Het hoofdbouwwolume blijft ongewijzigd.

De te regulariseren bouwdiepte heeft betrekking op de achteruitbouw en heeft een max. diepte van 18,3m. In de wijzigingsaanvraag van 8 maart 2018 werd de maximale bouwdiepte voor het betreffende lot 16 vergund tot een max. diepte van 18,3m. De strook voor hoofdgebouwen voorzag een bouwdiepte van 13m, gevolgd door een strook voor aanhorigheden die in laatste aanvraag gewijzigd werd van een diepte van 4m naar 5,3m voor lot 16. De aanvraag voldoet aldus aan de toegelaten bouwdiepte van de verkaveling. Het college vermeldt dat in de omgeving reeds afwijkingen op de toegelaten bouwdiepte werden toegestaan: “In 2008 werd een verkavelingswijziging vergund op het links aangrenzend perceel (Sollevelden 54) voor het vergroten van de zijdelingse bouwvrije strook van 17 m naar 22,05 m met de bedoeling om de bestaande garage te regulariseren, dewelke nadien ook geregulariseerd is. Binnen het vergunningenbeleid werden eerder reeds verkavelingswijzigingen toegestaan om de bouwstrook uit te breiden tot maximaal 20 m.” In de directe omgeving van het aanvraagperceel wordt aldus eveneens een grotere bouwdiepte waargenomen.

De toegelaten bouwhoogte (gemeten vanaf trottoirniveau) bleef in de wijzigingsaanvraag behouden tot op een hoogte van max. 3,5m. In de aanvraag wordt een bouwhoogte van 3,42m bemeaten vanaf het peil van het maaiveld. Het dak wordt conform als plat dak uitgevoerd. Een deel van het dak werd uitgevoerd in polycarbonaatplaten, met een licht hellend dak om de afvoer van hemelwater mogelijk te maken. Indien het betreffende dak niet ingegrepen kan worden in de betekenis van een platte dakvorm, kan gelet op de beperkte aard aanspraak gemaakt worden op de afwijkingsmogelijkheid van de verkaveling. De afwijking genereert overigens geen nadelige impact op de omgeving.

De carport ligt deels binnen de strook voor aanhorigheden en hoofdzakelijk in de linkerzijtuinstrook. De carport heeft een maximale breedte van 6,05m en max. diepte van 8,02m. De carport sluit met een diepte van 6,13m aan op een bestaand bijgebouw op huisnummer 54 en heeft een max. hoogte van 2,79m onder een plat dak.

De voorschriften bepalen:

“In de zijtuinstrook wordt de oprichting van een carport toegelaten: Behoudens autobergplaatsen zoals hierna bepaald en behoudens afsluitingsmuurtjes zoals voorzien in artikel 1.05, 4° : alle constructies verboden, met inbegrip van op-en afritten.

De oprichting overeenkomstig de onderstaande bepalingen van een autobergplaats in de zijdelingse bouwvrije strook kan, voor zover niet op het plan voorzien, slechts worden toegestaan indien door de eerste aanvrager een door de eigenaar van het aanpalende perceel, op de zijgrens waarvan de autobergplaats zal worden opgericht, ondertekende verklaring wordt voorgelegd, inhoudend dat hij kennis heeft genomen van het bouwplan van de aanvrager en dat het hem bekend is dat, bij de oprichting van een autobergplaats op zijn perceel, aan hem of aan zijn rechtverkrijgenden de verplichting zal worden opgelegd tot plaatsing ervan op dezelfde bouwlijn en tot uitvoering ervan in hetzelfde gevelmateriaal.”

De aanvraag bevat een door beide partijen (aanvrager en buur op huisnummer 54) ondertekend akkoord voor de aansluiting van de gevraagde carport op het bestaande bijgebouw. Echter geeft de plaatselijke toestand duidelijk weer dat middels het bestaande pasverschil (ca. 1,73m) tussen de terreinen van huisnummers 52 en 54 geen ordentelijke aansluiting van de bijgebouwen mogelijk is. De uitvoering in hout kan als voldoende kwalitatief worden beschouwd en als afwijking aanvaard worden. De bouwhoogte dient volgens de verkaveling beperkt te worden tot 3m, gemeten van het trottoirniveau. Het aangehaalde niveauverschil maakt dat hieraan niet voldaan kan worden en dat in de zin de percelen met een dergelijk verloop in de verkaveling benadeeld zouden worden. Ten opzichte van het plaatselijk niveau is de hoogte begrepen tot op 2,79m. Gezien de specifieke plaatselijke context kan op de voorziene hoogte van de carport een afwijking worden toegestaan.

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale beoordelingselementen (artikel 4.3.5 en volgende) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De voorliggende straat Sollevelden is een voldoende uitgeruste weg.

De aanvraag doorstaat de watertoets.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

Het college van burgemeester en schepenen haalt bij de beoordeling van de watertoets volgende overweging aan:

“Uit navraag bij de aanvrager blijkt dat het regenwater afkomstig van het dak van de woning afgevoerd wordt naar een bovengronds vat (gesitueerd achter de carport). De regenwaterafvoer van de te regulariseren aanbouwen (achterbouw woning en carport) dient via de noodoverloop van het bestaand bovengronds vat aangesloten te worden op een infiltratievoorziening met een inhoud van min. 2325 liter en een infiltrerende oppervlakte van min. 3,72 m².

Indien men het bestaand bovengronds vat verwijdt of afkoppelt dan dient de regenwaterafvoer van het dak van de woning en carport aangesloten te worden op een infiltratievoorziening met een inhoud van min. 3875 liter en een infiltrerende oppervlakte van min. 6,2 m²."

Deze kan slechts gedeeltelijk worden bijgetreden. Het addendum B25 is zeer onvolledig ingevuld en ook bevat de aanvraag geen gegevens over de inhoud en plaats van het aangehaalde bovengrondse vat. Er wordt geoordeeld dat de aanvraag in overeenstemming kan worden gebracht met de hemelwaterverordening mits een infiltratievoorziening met een inhoud van min. 3875 liter en een infiltrerende oppervlakte van min. 6,2 m² voorzien wordt.

De aanvraag kan in overeenstemming met de hemelwaterverordening worden gebracht zodat de mogelijke schadelijke effecten voor het water ondervangen kunnen worden.

Er hoeft geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

Het project valt niet onder bijlage I, II of III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2014 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (project-m.e.r.-besluit).

Artikel 78 van het omgevingsvergunningsdecreet bepaalt dat vergunningen een zakelijk karakter hebben.

§ 1. De omgevingsvergunning heeft een zakelijk karakter. Ze wordt verleend onder voorbehoud van de burgerlijke rechten die betrekking hebben op het onroerend goed.

De beslissingen genomen op grond van dit decreet doen geen afbreuk aan de burgerlijke rechten van derden.

De vermeende bezwaren die verband houden met de wijziging en afwerking van scheimuren is burgerrechtelijk van aard. Een omgevingsvergunning heeft een zakelijk karakter en wordt verleend onder voorbehoud van de betrokken burgerlijke rechten.

De aanvraag kan in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening worden gebracht.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Omgeving

De aanvraag is gelegen in de deelgemeente Beerzel. In een woonwijk met een mix van bebouwing. Er is geen eenheid in bouwstijl of bouwprofielen. Sollevelden is ter plaatse ingericht als woonerf.

De kavels van de verkaveling hellen oorspronkelijk sterk ten opzichte van het straatniveau. Bij recentere bouwprojecten werden de achterliggende gronden opgehoogd tot straatniveau. Bij enkele percelen liggen de tuinen nog oorspronkelijk laag.

Toelichting:

Gezien het betrokken perceel en haar onmiddellijke omgeving geordend werden door een goedgekeurde niet-vervallen verkaveling worden de voorschriften geacht om de representatief te zijn voor de criteria van de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag omvat geen wijziging aan de toelaatbare functies, er is geen effect op de mobiliteit.

De aanvraag betreft de regularisatie van werken aan een bestaande woning en carport. De oorspronkelijk vergunde woning van 1967 werd langs de tuinzijde uitgebreid zonder vergunning. Tevens werd in 2010 tegen de linkse zijgevel een carport geplaatst tot op de linkse perceelsgrens. Voor wat betreft de beoordeling van de aanvraag aan de aspecten van het ruimtegebruik en de schaal dient verwezen te worden naar eerder geformuleerde beoordeling aan de verkaveling. Hiervoor werd getoetst aan de gewijzigde verkaveling van 8 maart 2018 verleend door de deputatie. De gevraagde bouwdiepte van 18,3m maakte expliciet deel uit van aangehaalde wijziging en kan aldus aanvaard worden.

In de laatst vergunde verkaveling van 8 maart 2018 werd getoetst aan de mogelijke hinderaspecten en geoordeeld dat deze voor de woonomgeving ter plaatse aanvaard kunnen worden. De aanvrager houdt zich in wezen aan de limieten van de verkaveling. Ongeacht dat de wijziging van de oorspronkelijke verkaveling slechts betrekking had op het aanvraagperceel, kunnen middels de afwijkingsmogelijkheid voor verkavelingen ouder dan 15 jaar, dezelfde rechten worden toebedeeld aan de beroeper.

Als voorwaarde dient opgelegd te worden dat de bestaande breedte van het terras, ter hoogte van de perceelgrens met de beroeper, met min. 0,6m breedte beperkt dient te worden en onbegaanbaar gemaakt dient te worden. Laatste is noodzakelijk om de aanvraag in overeenstemming te brengen met het burgerlijk wetboek, om zo het zijdelings zicht op het naburige perceel te beperken.

B E S L U I T

Artikel 1 – Het beroep nummer OMBER-2018-0332 werd ingesteld door Gobbens - Wintermans, betrokken publiek, tegen de voorwaardelijke vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van Putte op 03/09/2018, voor de regularisatie van een woning (halfopen bebouwing).

Een vergunning wordt verleend mits:

- *een infiltratievoorziening met een inhoud van min. 3875 liter en een infiltrerende oppervlakte van min. 6,2 m² voorzien wordt;*
- *het terras dient aan de perceelgrens met de beroeper over een minimale breedte en diepte van 0,6m onbegaanbaar gemaakt worden om het zijdelingse zicht op het naburig perceel te beperken (conform het burgerlijk wetboek).*

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep en schending van artikel 15 Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

De eerste tussenkomende partij is van mening dat er geen middelen worden geformuleerd, terwijl in het verzoekschrift zelf de geschonden geachte rechtsregels of rechtsbeginselen dienen te worden aangehaald, alsook op welke wijze de bestreden beslissing deze regels of beginselen schendt.

Zij meent tevens dat de verzoekende partijen ook beroep instellen tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 3 september 2018.

2.

Ook de tweede tussenkomende partij stelt dat het verzoekschrift geen duidelijke middelen bevat. Zij ontwaart wel twee grieven die gericht zijn tegen de bestreden beslissing, doch acht deze niet gegrond.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad vernietigt de bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing wanneer die beslissing onregelmatig is en een beslissing is onregelmatig wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 15, 4° Procedurebesluit bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de feiten en de middelen moet bevatten. Een middel moet de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden worden.

Hieruit volgt dat de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen, die strijdig is met de regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het aan de verzoekende partij toekomt om in haar verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze “onregelmatigheid” van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

Het inhoudelijk bekritisieren van een vergunningsbeslissing zonder een “onregelmatigheid” aan te voeren, kan niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel. Om ontvankelijk te zijn moet in een middel overigens niet enkel een “onregelmatigheid” worden aangevoerd, maar moet tevens uiteengezet worden op welke wijze de vergunningsbeslissing de regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, schendt.

2.

In hun verzoekschrift herhalen de verzoekende partijen allereerst integraal hun beroepschrift gericht tegen de beslissing van de tweede tussenkomende partij in eerste administratieve aanleg.

Zij vervolgen hun betoog met aantal opmerkingen met betrekking tot de bestreden beslissing.

Tenslotte maken zij een aantal bijkomende bedenkingen met betrekking tot de beslissing van de tweede tussenkomende partij in eerste administratieve aanleg.

3.

Op grond van het artikel 105, §1 Omgevingsvergunningsdecreet dient de Raad zich als administratief rechtscollege uit te spreken over beroepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of bestuurlijke stilzwijgende beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Putte kan evenwel niet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg werd genomen. De bestreden en in laatste aanleg genomen beslissing is de beslissing van de verwerende partij van 20 december 2018.

In zoverre de vordering van de verzoekende partij strekt tot vernietiging of het bekritisieren van de beslissing van 3 september 2018 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Puurs, is de vordering niet ontvankelijk.

4.

De verzoekende partijen formuleren een aantal opmerkingen met betrekking tot de bestreden beslissing.

Zij stellen dat het verslag van de provinciaal omgevingsambtenaar niet bij het besluit is gevoegd en aldus niet via de geijkte kanalen werd overgemaakt.

Vervolgens herneemt zij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar bij de eerdere verkavelingsvergunningswijziging van 8 maart 2018 en stelt zij dat eenzelfde situatie door eenzelfde ambtenaar 'eerst als wit, dan als zwart' wordt beoordeeld.

5.

Er is de Raad geen enkele regelgeving gekend dat de verwerende partij verplicht om het verslag van de provinciaal omgevingsambtenaar te voegen bij de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen verduidelijken ook niet welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden achten, laat staan dat zij een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partijen zouden geschonden worden.

6.

Vervolgens poneren zij dat dat dezelfde ambtenaar, in de hoedanigheid van provinciale stedenbouwkundige ambtenaar resp. provinciale omgevingsambtenaar, eenzelfde situatie anders beoordeelt.

Het louter bekritisieren van een weliswaar gezaghebbend, doch niet bindend advies van de provinciale omgevingsambtenaar, kan op zich niet worden beschouwd als een middel dat kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Deze argumentatie bevat geen ontvankelijke wettigheidskritiek op de bestreden beslissing. Het is vergeefs zoeken naar de opgave van een specifieke rechtsregel of een specifiek rechtsbeginsel, gevolgd door een beredeneerde uiteenzetting waarom de bestreden beslissing die regel of dat

beginsel schendt en voor onwettig moet worden gehouden. Het komt daarbij niet aan de Raad toe om uit een juridisch niet-onderbouwd betoog af te leiden welke onregelmatigheden de verzoekende partijen zouden kunnen hebben bedoeld en zodoende zelf middelen te construeren.

De Raad beschikt enkel over een wettigheidstoezicht en kan zich niet uitspreken over de opportuniteit van de bestreden beslissing. De Raad kan zijn beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van deze van het bestuur.

Een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, beschikt bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de goede ruimtelijke ordening van een aanvraag immers over een ruime beoordelingsbevoegdheid, waarbij de Raad, in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht, enkel bevoegd is na te gaan of de betrokken overheid bij het uitoefenen van deze bevoegdheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De motieven opgenomen in de bestreden beslissing zelf worden op geen enkele wijze bekritiseerd.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij niet aangeeft om welke reden de bestreden beslissing onwettig zou zijn.

7.

De exceptie van de eerste en tweede tussenkomende partij is gegrond. Het verzoekschrift bevat geen ontvankelijke middelen. Het beroep is daarom onontvankelijk.

VI. KOSTEN

1.

De tweede tussenkomende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen

2.

Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten. Het verzoek van de tweede tussenkomende partij om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Annick CLAES is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Putte is ontvankelijk.
3. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro per tussenkomende partij, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 22 oktober 2019 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Margot DEPRAETERE

Pieter Jan VERVOORT